

Arrest

nr. 62 088 van 24 mei 2011
in de zaak RvV X IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 22 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Sierraleonense nationaliteit en bent u geboren op 18 augustus 1990 te Freetown. U bent moslim en uw etnische origine is Fula.

In december 2008 ging u een relatie aan met (M.C.). U had problemen met haar vader, (Mus.C.), een soldaat in het Sierraleonense leger. Op 20 april 2009 sloeg hij u en uw vader zei dat u zijn huis moest verlaten en (M.C.) zijn huis niet meer binnen mocht. Uw vader ging naar de politie om klacht tegen (Mus.C.) neer te leggen, zonder gevolg. U en (M.C.) zetten de relatie stop totdat ze u in december 2009 vroeg om de relatie opnieuw verder te zetten. In mei 2010 vertelde (M.C.) u dat ze zwanger was en op 15 juni 2010 ging u samen met haar in '46 Owen street te Mountain Cut' wonen. Op 8 augustus 2010 viel er een grote steen op jullie huis in '46 Owen street te Mountain Cut' en dertien mensen lieten onmiddellijk het leven. Uw verloofde was in shock en u bracht haar direct naar het ziekenhuis. Daar

overleed ze op 11 augustus 2010. De ouders van (M.C.) zegden dat u verantwoordelijk was voor de dood van hun dochter en haar vader, (Mus.C.), liet weten dat hij u zou doden. U ging naar het huis van uw vader, maar op 14 augustus 2010 viel (Mus.C.) met zes andere soldaten het huis van uw vader met geweld binnen. U kon op tijd vluchten en u ging naar uw oom Amadou te Kalbata. Hij zei dat u niet bij hem kon blijven en bracht u naar de boten naar Lungi. Nadat u in Lungi aankwam, ontmoette u zijn vriend Mano en deze nam u mee naar zijn huis. Op 17 september 2010 verliet u Sierra Leone per vliegtuig en op 20 september 2010 diende u in België een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door (Mus.C.), de vader van uw overleden verloofde (M.C.), maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de reden waarom u niet terug kan keren naar Sierra Leone, geen verband houdt met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet.

U gaf aan dat u sinds december 2008 een relatie had met (M.C.) (gehoor CGVS, p.3). In mei 2010 vertelde (M.C.) u dat ze zwanger was en op 15 juni 2010 ging u met haar samenwonen in '46 Owen street te Mountain Cut' wonen (gehoor CGVS, p.3-4). Op 8 augustus 2010 sloeg het noodlot echter toe: er viel een grote steen op jullie huis, waarbij dertien mensen onmiddellijk het leven lieten en uw verloofde in shock raakte. U gaf aan dat u haar direct naar het ziekenhuis bracht, maar dat ze daar overleed op 11 augustus 2010 (gehoor CGVS, p.7). Verder gaf u aan dat haar ouders zegden dat u verantwoordelijk was de dood van hun dochter (gehoor CGVS, p.9). Via (A.), een vriendin van uw verloofde, liet (Mus.C.), de vader van (M.C.), u weten dat hij wraak wilde en dat u begraven moest worden (gehoor CGVS, p.10-11). Op 14 augustus 2010 viel (Mus.C.) met zes andere soldaten het huis van uw vader met geweld binnen, maar u kon op tijd vluchten en verliet uiteindelijk ook Sierra Leone (gehoor CGVS, p.9).

De motieven dat u in het kader van uw asielrelaas aanhaalde, houden geen verband met één van de criteria van de Conventie van Genève voor de toekenning van asiel (politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit of ras of het behoren tot een sociale groep). Het gaat hier immers louter om een familiekwestie, meer bepaald de woede van (Mus.C.) wegens de dood van zijn dochter, die indirect het gevolg is van een natuurramp. De – eventuele – wraak vanwege (Mus.C.) die hieruit zou voortvloeien, kan bijgevolg niet als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden beschouwd.

Er dient eveneens vastgesteld te worden dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U toonde namelijk niet aan dat u in Sierra Leone geen beroep zou kunnen doen op bescherming of dat u zich niet elders in Sierra Leone zou kunnen vestigen.

U gaf aan dat (Mus.C.) samen met zes andere soldaten op 14 augustus 2010 het huis van uw vader met geweld binnenviel (gehoor CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd of u met de vader van uw verloofde (M.C.) sprak, gaf u ontwijkend aan dat (A.) had gezegd dat de vader van (M.C.) wraak wilde voor de dood van zijn dochter. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat u niet met de vader van uw verloofde (M.C.) sprak (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd of u na de aanval op 14 augustus 2010 naar de politie ging om klacht neer te leggen, gaf u aan van niet. Toen u erop gewezen werd dat u eerder verklaarde dat men u aanviel met gas en geweren en u gevraagd werd waarom u dan geen aangifte deed bij de politie van deze aanval, gaf u aan dat u naar uw oom Amadou ging, dat u zijn advies zou opvolgen en dat zijn advies niet was dat u naar de politie moest gaan. Verder gaf u aan dat uw oom zei dat (Mus.C.) een crimineel is en bovendien legde uw vader eerder reeds klacht neer tegen (Mus.C.), zonder gevolg. Verder had u ook angst van de politie (gehoor CGVS, p.10). Toen u erop gewezen werd dat de politie er is om criminelen te arresteren, gaf u aan dat de politie niet eerlijk is en soms de andere partij steunt, zeker wanneer militairen betrokken zijn (gehoor CGVS, p.11). Nog later gaf u aan dat u geen aangifte deed bij de politie, omdat u (Mus.C.) misschien zou tegenkomen als u naar het politiebureau zou gaan of dat hij u misschien in het politiekantoor zou doden (gehoor CGVS, p.12). Bovenstaande argumenten zijn geen afdoende verklaring om geen aangifte te doen bij de Sierraleonense politie, wat van u verwacht mag worden temeer – en vooral – daar u volkomen onschuldig bent betreffende de dood van uw verloofde (M.C.). Bovendien is het louter gissen van uw kant dat de

Sierraleoonse politie u niet zou beschermen of uw klacht niet zou behandelen. Toen de dossierbehandelaar u vroeg of u naar een advocaat stapte om de zaak te regelen, gaf u aan van niet omdat uw oom Amadou zei dat (Mus.C.) u zocht en dat u niet naar buiten mocht gaan (gehoor CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd of u het conflict (met (Mus.C.)) op enige manier trachtte te regelen, gaf u aan van niet omdat hij zei dat hij u zou doden. Toen u gevraagd werd of u trachtte om de vader van uw verloofde (M.C.) te contacteren, ontweek u de vraag door te stellen dat u niet wist waar hij was. Toen u erop gewezen dat u misschien kon proberen om via (A.) – een vriendin van uw verloofde die (Mus.C.) als boodschapper gebruikte – te trachten te bemiddelen, gaf u aan dat u uw telefoon verloor en dat haar nummer in deze telefoon zat (gehoor CGVS, p.11). Er mag redelijker wijze van u worden verwacht dat u eerst alle beschermings- en rechtsmiddelen uitprobeert en uitput in uw land van herkomst door u te wenden tot de Sierraleoonse autoriteiten en/of een mogelijke - juridische - oplossing zoekt voor uw conflict met Mohammed, eventueel via een advocaat, alvorens internationale bescherming te zoeken.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, houden de redenen voor uw vlucht geen verband met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde bewijs van het betalen van taks, toont hoogstens aan dat u daadwerkelijk taks betaalde. Het is verder niet relevant voor uw asielaanvraag. U bracht geen bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), voert verzoeker aan dat hij geenszins kan terugkeren naar zijn land van herkomst. Hij blijft bij zijn verklaringen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft en is van mening dat het CGVS ten onrechte stelt dat de wraak vanwege (Mus.C.) niet als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie kan bestempeld worden. Hij benadrukt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft gezien de sociale klasse (“de minst bedeelde categorie personen in Sierra Leone”) waartoe hij behoort en het feit dat hij in conflict is gekomen met een hooggeplaatste soldaat in het leger van Sierra Leone. De vader van wijlen verzoekers verloofde kan niet om met de natuurramp waarvan zij het slachtoffer werd.

Verder benadrukt verweerder dat er geen sprake is van democratie en een effectieve rechtsstaat in zijn land van herkomst, dat hij zich onmogelijk elders in het land kan vestigen en dat het eveneens onmogelijk is een daadwerkelijke klacht te gaan indienen tegen (Mus. C.), daar deze klacht sowieso niet zal behandeld worden.

Verzoeker besluit dat de bestreden beslissing een manifeste schending uitmaakt van artikel 3 EVRM.

2.1.2. Verzoeker legt ter terechtzitting het origineel neer van de krant “Awareness Times” van 19 augustus 2010 waarin melding wordt gemaakt van zijn relaas.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de

vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (verder: EHRM) bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.2.3. Aangaande de ter terechtzitting bijgebrachte krant “*Awareness Times*” werd verzoeker ter terechtzitting overeenkomstig artikel 14 PR RvV ondervraagd. Verzoeker verklaarde dat (i) hij de krant bekam via zijn vriend (I.B.) die hem telefoneerde en de krant toestuurde (ii) hij geen idee heeft hoe het artikel in de krant verscheen en hij geen journalist kent (iii) hij sinds augustus 2010 op de hoogte is van het bestaan van dit krantenartikel (iv) hij op het CGVS melding maakte van het feit dat zijn vriend zijn naam in de krant had gezien.

2.2.4. Omtrent de bijgebrachte krant dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoont waarom hij deze krant, die zou dateren van 19 augustus 2010, niet vroeger in de procedure had kunnen bijbrengen. Dit klemmt des te meer aangezien verzoekers ter terechtzitting afgelegde verklaring omtrent de melding van het bestaan van deze krant op het CGVS geen steun vindt in het administratief dossier en dit ondanks dat hij melding maakte van zijn vriend (I.B.) die hem vertelde over zijn problemen (administratief dossier, stuk 3, p.5-6). Dienvolgens kan het artikel “*Soldiers brutality returns again*”, waarvan de inhoud daarenboven frappant afwijkt van de rest van de krant hetgeen wijst op een gesolliciteerd artikel, niet aangenomen worden als begin van bewijs van verzoekers aangevoerd relaas.

Verzoekers verklaringen inzake het (niet) gebruiken van enig identiteitsdocument bij zijn vliegreis is in het post-9/11-tijdperk niet plausibel (*ibid.*, p.6-7).

Verzoeker voert aan te behoren tot een sociale klasse, *in casu* “*de minst bedeelde categorie personen in Sierra Leone*”, doch te dezen dient te worden opgemerkt dat artikel 48/3, § 4, d van de vreemdelingenwet bepaalt:

“een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer:
- *leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en*
- *de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd”*

Waar verzoeker verklaart te behoren tot een “*sociaal minder bedeelde klasse*” dient aldus te worden vastgesteld dat hij niet beantwoordt aan de bepalingen van voormeld artikel daar zijn identiteit bezwaarlijk als afwijkend kan worden beschouwd en dat deze dermate fundamenteel is dat hij hiervan geen afstand zou willen doen.

Indien al enig geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas, met name zijn vrees voor wraak door de familie van (M.C.) wiens dood zij verzoeker verwijten, wordt vastgesteld dat deze gemeenrechtelijk van aard is en buiten het toepassingsgebied valt van het Verdrag van Genève of de door in artikel 48/3, § 4 omschreven gronden van vervolging.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Verzoeker poneert in voorliggend verzoekschrift dat hij geen bescherming kan krijgen van de autoriteiten, en meent dat het daarom geen zin heeft om zich in een andere deel van het land te vestigen. Echter, de blote bewering dat Sierra Leone geen democratische rechtsstaat is, is niet afdoende om een gebrek aan bescherming aannemelijk te maken. Verweerder merkt terecht op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Uit de bestreden motivering, die te dezen steun vindt in het administratief dossier, blijkt dat verzoeker geen pogingen heeft ondernomen om nationale bescherming te verkrijgen, ook al had hij hiertoe enkele malen de gelegenheid. Dergelijke handelwijze, de vermeende feiten mede in aanmerking genomen, is onvoldoende om aan te tonen dat de overheid in verzoekers land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen.

Gelet op het voormelde en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

2.2.7. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig mei tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS